

W. BIEGAŃSKIEGO · W. CZĘSTOCHOWIE

EX · LIBRIS · M · B · P · IM · DR ·

BIBLIOTEKA PUBLICZNA im. W. Biegańskiego w CZĘSTOCHOWIE

PRAWA REPRODUKCJI ZASTRZEŻONE

COPYRIGHT RESERVED

GONIEC CZĘSTOCHOWSKI

DZIENNIK POLITYCZNY, SPOŁECZNY, EKONOMICZNY I LITERACKI POSWIĘCONY
SPRAWOM MIEJSCOWYM ORAZ ZAGŁĘBIĄ DĄBRÓWSKIEGO.

Redakcja wyciska Kozłob. 6, Skoczalski 6, Kwiatkowiec 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 43, 44, 45, 46, 47, 48, 49, 50, 51, 52, 53, 54, 55, 56, 57, 58, 59, 60, 61, 62, 63, 64, 65, 66, 67, 68, 69, 70, 71, 72, 73, 74, 75, 76, 77, 78, 79, 80, 81, 82, 83, 84, 85, 86, 87, 88, 89, 90, 91, 92, 93, 94, 95, 96, 97, 98, 99, 100.

Redakcja i Administracja
Częstochowa, II-ga Aleja № 38—Telefon № 50.

Biuro: w Zawierciu w klatce nr. 2. Hrubicki i w Rakowie u p. A. Witeszczyka. Cena pojedynczego numeru kop. 3.

UWAGA: Ogłoszenia przyjęte po godzinie 6-tej wieczorem kosztują 50 procent drożej.

OGŁOSZENIE

Administracja Dóbr „OSTROWY” Jego Cesarskiej Wysockości Wielkiego Księcia MICHAŁA ALEKSANDROWICZA podaje do wiadomości, że na tartakach „Zagórze” (przy os. Kłobuck), „Błachownia” (przy st. Błachownia dr. z. Herby-Kielce) i „Kocin” gm. Mykanów — 9 wiorst od st. Rudniki dr. z. W. W.) jest do sprzedaży gotowy materiał tarty jako to: deski, bale, i t. p. różnych wymiarów; oprócz tego tartaki przyjmują wszelkie obciążenia specjalne, poczynając od najmniejszych sum. Ceny bardzo umiarkowane — po za konkurencją. Z zamówieniami zwracać się należy bezpośrednio do zarządzających tartakami lub też do Administracji Dóbr, pocz. St. Kłobuck. — Telefon № 305. Cenniki na żądanie.

II-ga Aleja № 38. — Tel. № 497.

TEATR „URANJA”

Program od wtorku 25 do piątku 28 Lutego 1913 r. (włącznie)

W SZPONACH PANTERY Wstrząsający dramat z życia poszukiwaczy złota w 2 ch. cz. W obrazie straszna walka kobiety z Panterą.

OMYKA SERGA Dramat w 4 aktach. 2 serji artystyczn. Gaumont'a. Pokon dobroczyńca z kochanką. (Komiczny)

TEORIA NIEPOWODZENIA (Komiczny)

KRONIKA WSZECH-SWIATOWA. Ilustracja chwili bieżącej

Nad program: Męczennicy walczą na Bałkanach Z natury Nie dla nerwowych

NA SCENIE

Występy Towarzystwa Artystów polskich pod dyktando Wł. Kielewskiego

Tatusz pozwolił

Komedia w 1-ym akcie

Zmiana programu we wtorek i sobotę

TEATR „ODSON” w Arzemińskiego Najstarszy w Krolestwie.

II Aleja № 43
Telefonu 4-77.

PROGRAM: od środy 26 do piątku 28 Lutego 1913 roku (włącznie)

Na żądanie wielu osób — Dramat z życia upadłej Warszawiarki

WYKOLEJENI

w 4-ch części w wykonaniu artystów warszawsk. pozostawiono jeszcze na 3 dni

PROGRAM: **Dziennik PATHE № 202 a.** ILUSTRACJA GWIŁU BIEŻĄCEJ

PROGRAM: **AT PENS NA BAŁKANACH**

Znakomita komedia-satira ilustrująca autentycznie doniesień koresp. wojen.

W Fotoplastykonie Uzdrowska Belgjajkie

II-ga Aleja № 19. **TEATR PARYSKI** Kinematograf

Telefon 334.

PROGRAM Od wtorku 25 do piątku 28 Lutego 1913 roku (włącznie)

Berlińska Straż Ogniova (nat.) Współczesna 1001 noc (kom.)

ZEMSTA SZANSONISTKI

Dramat w 2-ch częściach.

Rudolphi nie nie stracił (komedia)

Na Szcenie: **Gwałtu aż 3-ch doktorów** komedia w 1-ym akcie

ANONS: **BENEFIS M. LENKA** w środę 5 Marca 1913

UŁANI KSIĘCIA JÓZEFA Znakomita farsa w 3-ch akt.

BOLESŁAW ZYGMUNT GNOIŃSKI.

Rok 1813.

Z DZIEJÓW WOJSKA POLSKIEGO.

(Ciąg dalszy).

Nie mógł znaleźć tych słów fałszywych szlachetny generał polski, jednakże zachował swą godność wobec nacji i do pióra na drugi dzień, przy osobistym widzeniu się z Szwarcbenbergiem, jako niedawna towarzyszył broń, tyle powiedział, ile wystarczyło by dla człowieka z honorem przyjąć te wyrazy za racjonalną i słuszną. Szwarcbenberg jednak unikając pojedynku, po kilku dniach, ciągle udając, że działa na korzyść Napoleona, a tem samem i Księstwa Warszawskiego spokojnie podpisał ułożoną z Austrią konwencję, poczem wróciwszy pośpiesznie do swego obozu, przepisał się za Wisłę pod Zegrem, wysyłając urzędowy trzeci papier przez ręce Bigmona, a pod adresem Poniatowskiego o swoim odstąpieniu od wszelkich zaczepnych działań przeciwko armii rosyjskiej i konieczności wydania Warszawy.

Niepodobna było, wskutek takiego obrótu rzeczy, nawet i myśleć dłużej o pierściu się szczeniup siłom polskim w Warszawie, a należało jeśli w niej pozostać, to oręż złożyć, jeśli zaś nie, to połączyć się z armją Napoleona.

Niektórzy z osób wpływowych, jak Eustachy ks. Sanguszek, wice-regimen-

tarz Konfederacji warszawskiej, namawiali ks. Józefa, a nawet używali wszelkich ku temu sposobów, aby przerwać, jak wyrazili się, zupełnie bezadzielną wojnę, pozostać w Warszawie i oddać się na los zwycięzcy. Lecz te rady nie wiadomo, jak było pojmować, gdyż ogólnie naprężona sytuacja coraz to więcej zaostbrała się niedając sposobu ustalenia decydującego planu i wobec tego ks. Józef stawiający się na sesję Rady ministrów, powyczerpującej naradzie wymagał wycofania się rządu i wojska z Warszawy, kończąc swe zapamiętanie temi słowy: „Korzystajmy póki zdradę austrjaków możemy przypisać tylko Szwarcbenbergowi, i spieszymy połączyć się z Napoleonem.”

Wiemy już z opowiadania, że książe Józef chwilowo zatrzymał się z wojskiem w Wolborzu, miasteczku o dwie mile oddalonym od Piotrkowa, i że wysłał stamtąd swego oficera z rozkazem do komendanta twierdzy w Zamosću.

Otóż nazajtr, szykując się do marszu w dalszą drogę, przywołał majora Józefa Aksamitowskiego, niedostępnego swego przyjaciela, sekretarza i skarbnika, wyrażając obawę, czy aby z porucznikiem Łęszczyńskim nie stał się jaka przygoda gdzie w drodze, i czy rozkazy dojdą rąk właścicieli, motywując swą obawę, jakimś złem przeczczeniem.

Aksamitowski, jak mógł, tak uspokajał księcia, aby się zbytnie nie troszczył, gdyż porucznik ten jest człowiekiem, który nawet w najbardziej kryty-

cznej chwili potrafił sobie poradzić.

Tymczasem po owym napadzie na wieś Stara, z pob. Złobu w stajni, gdzie stały konie ulanów wypelz zraniony w policzek kulą wachmistrz Krawczyk, smutnie przyrzekł na leżących w krwi pobitych towarzyszy, poczem zrobiwszy nad nimi znak krzyża świętego, jał ostrożnie wychodzić na podwórze i podobnie jak lis osaczony p. smi, wychodząc z swej kryjówki, bacznie rozglądał się na wszystkie strony, czyli mu nie grozi jakie niebezpieczeństwo.

Z przestrelonego policzka płynęła mu obficie krew, a blada jego twarz do wodzila, ze cierpliwie bardzo. Podpierając się na palaszu stary wachmistrz wszedł do dworu. Tu było pusto i głucho. W czeladniej, w kuchni i w pokojach, przez które szedł były poprzewracane sprzęty, a zapach spalonego prochu, oraz kłęby dymu unosiły się tułanami po całym domu.

„Boże,—rzekł sam do siebie Krawczyk, zabił go, czy też schował się gdzie, lub czy wzięty do niewoli?”

Z temi słowami doszedł do pokoju, w którym miał kwatrować jego porucznik. Prowadzące tutaj drzwi były wyrwane z zawias i w części porabane, a obok nich leżały rozciągnięte dwa trupy kozaków. „No i tu go nema? biedny porucznik, to już w takim razie wzięty do niewoli, a żeby go tylko gdzie nie zmarnowali, boć uciec nie będzie miał chyba możności”.

W chwili, kiedy wachmistrz tak do

siebie mówił, do pokoju tego wszedł dziedzic, który wydosławszy się ze swej kryjówki w czworakach, pierwszy przyszedł zobaczyć wyrządzone w mieszkaniu straty, te jednak na tem tylko polegały, że narobiono nieporządku, lecz nic nie zabrano, z czego można było wnioskować, że szukano tylko wzięłego przez sztafetę rozkazu.

W pierwszej chwili dziedzic oczom swym nie chciał wierzyc zobaczywszy wachmistrza, miał go bowiem za niechybnie zgubionego, słysząc rozlegające się strzały w oborze.

— „A wy co tu robicie panie wachmistrzu?” zapytał.

— „To co każdy by robił na mojem miejscu panie dziedzicu”, odrzekł Krawczyk spoglądając smutnie, a że znaczne widać upływu krwi opierając się o wywroacony stół.

— „Jakże to, darowali wam życie?”

— „pytał dziwiony ciągle dziedzic.

— „Hm, byłiby może i nie darowali ale ja zaraz po pierwszym do mnie strzale, choć rozumu nie straciłem, to zaraz, na ten przykład buch do góry nogami pod ziób i musiałem uciec, że to niby dusza ze mnie wyleciała, a choć nie ze strachu to zrobiłem, bo jeszcze tego w świecie nikt nie słyszał, żeby się ulan polski czego, obawiał, ale taktem sobie wtedy pomyślał: dla tych papierów co mi porucznik kazał w zanadrze schować, trzeba udam żeż już zabity.

(d. c. u.)

Pierwszorzędny Zakład Artystyczny Rzeźbiarsko-Kamieniarski i Sztukatorski

WYKONYWA RZEZBY POMIKNI, ROBOTY SUROWIANE I KOŚCIELNE.

KRUSZYŃSKI i PROSZOWSKI

Wszystochowa Aleja III-cia dom 154
Własny Ega. od r. 1887. Telef. 260

Fabryka poradzki cementowej na chodniki stopni mozaikowych oraz wszelkich wyrobów z cementu. Ceny Najprzystępniejsze

